

Sang ved Frøken *Lucia Scavenius's* og Hr. *Carl Castenschiolds* Bryllup paa Basnæs den 26de October 1867

I gammelt Sagn, i Tider mørke, haarde,
 Trods den besjungne Ridder-Herlighed,
 Da laae i Strid her disse Nabogaarde,
 Nu anden Slægt og Tid har Kjærlighed.
 Fra *Basnæs* fører *Borreby's* Besidder
 Sin glade, unge Brud til *Borreby*.
 Og Vinteren sneer Roser; Fugleqvadder
 Forkynder Lykken i det nye Ly.
 Vort Hjerteslag bliv Sang ved Bryllupsbordet,
 Lyd festlig glad til Kirkeklokkens Klang;
 Som Blomst med Duft og Farve flyver Ordet,
Carl og *Lucia* bringe vi vor Sang;
 Som kjærlig Datter hende vi bekrandse
 I Barndomshjemmet, det hun nu gaaer fra,
 Hans Navn i Danmark lød fra Dypfels Skandse,
 Den tappre Landsoldat et glad Hurra!
 I hvad Vorherre Eder ogsaa sender,
 Hold fast i Glæde, Prøvelse og Tro;
 Husk, hvor i Troskab holde fast to Hænder,
 Alkjærligheden slipper ei de To.
 Et Lykkens Hjem er reist paa Dannevangen,
 Og Solskin strømmer fra det Indre ud.
 Vort Hjertes Bøn, løft Dig igjennem Sangen,
 Henfarne Kjære synge med hos Gud.
 Mens Brud og Brudgom læse Sangen dæmpet,
 I Bryllupsfryd er Alvors-Tanken Gjest,
 Udfold Dig, Dannebrog, for Dig han kjæmped',
 Prang Blomsterflor ved Eders Søsters Fest,
 Saa dansk, som »Skjold« og »Skagen« er i Sproget,
 Saa hjertedansk er ogsaa disse To.
 Følg dem med Sang, følg dem med Dannebroget,
 Paa *Borreby* nu Lykkeblomsten groe.